

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 109/2024-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetihó v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED]

[REDACTED], proti postupu Okresného súdu Martin v konaní sp. zn. 4PP/8/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

- Ústavnému súdu bola 21. februára 2024 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základného práva na obhajobu podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4PP/8/2022.
- Okresný súd vo veci sťažovateľa rozhodoval o tom, či sa sťažovateľ (ako odsúdený) osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.
- Súd považoval za preukázané, že na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 0Tp/396/2023 sa sťažovateľ od 3. decembra 2023 nachádza vo väzbe (v inej trestnej veci, pozn.). Podľa § 38 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku preto opatrením z 5. februára 2024 ustanovil sťažovateľovi obhajkyňu JUDr. Annu Ondrušovou.
- Dňa 6. februára 2024 (t. j. na druhý deň po ustanovení *ex officio* obhajcu) sa konalo verejné zasadnutie a sťažovateľ namieta porušenie práva na obhajobu podľa čl. 47 ods. 2 ústavy, pretože sa pred samotným konaním verejného zasadnutia nemohol s ustanovenou obhajkyňou poradiť. Okresný súd na tomto zasadnutí rozhodol uznesením tak, že sa sťažovateľ v skúšobnej dobe neosvedčil, a zvyšok trestu odňatia slobody sa preto vykoná.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Systém ochrany základných práv a slobôd zaručených ústavou je založený na princípe subsidiarity, ktorý určuje aj rozsah právomoci ústavného súdu pri poskytovaní ochrany základným právam a slobodám vo vzťahu k právomoci všeobecných súdov. Z tohto princípu vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy (m. m. IV. ÚS 236/07, II. ÚS 523/2014, III. ÚS 514/2017). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (I. ÚS 269/06, IV. ÚS 115/07, II. ÚS 585/2018).

6. Sťažovateľ namieta porušenie práva na obhajobu v súvislosti s rozhodovaním o osvedčení, resp. neosvedčení v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 416 Trestného poriadku.

7. Ústavný súd na tomto mieste poukazuje na to, že sťažovateľ nenapáda samotné rozhodnutie okresného súdu, ktorým ten rozhodol, že sťažovateľ sa v skúšobnej dobe neosvedčil, ale napáda postup okresného súdu, ktorým mu síce bol ustanovený *ex offi* obhajca, avšak stalo sa tak jeden deň pred konaním verejného zasadnutia. Je však zrejmé, že tento postup namieta práve preto, ako bolo na verejnom zasadnutí napokon rozhodnuté.

8. Podľa § 417 ods. 3 Trestného poriadku je proti rozhodnutiu podľa § 416 Trestného poriadku prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Námietky uvedené v posudzovanej ústavnej sťažnosti mal tak sťažovateľ možnosť uviesť práve v takejto sťažnosti, pričom okresný súd ústavnému súdu potvrdil, že sťažovateľ takú sťažnosť aj podal.

9. Ústavný súd konštatuje, že nemá právomoc na prerokovanie ústavnej sťažnosti sťažovateľa, a preto ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Považuje však zároveň za vhodné poukázať na zápisnicu z dotknutého verejného zasadnutia, podľa ktorej sudca konštatoval, že lehota piatich pracovných dní na prípravu pred verejným zasadnutím nebola dodržaná. Sťažovateľ sa k tomuto konštatovaniu vyjadril takto: „*Chcem, aby sa dnes konalo verejné zasadnutie, hoci u mňa nebola dodržaná lehota piatich pracovných dní na prípravu pred verejným zasadnutím, mal som možnosť poradiť sa s obhajkyňou a pripraviť sa na verejné zasadnutie.*“

10. Podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde musí byť navrhovateľ v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť

(I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

11. Ústavný súd nevyzýval sťažovateľa na doplnenie ústavnej sťažnosti o údaje týkajúce sa jeho majetkových pomerov s ohľadom na to, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti a jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu by preto nebolo vyhovené.

12. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2024

Peter Molnár
predseda senátu